ÇİZGİROMAN

Rh+

1

8.000 TL. (KDV'Lİ) HAFTALIK ÇİZGİROMAN DERGİSİ

24 SAYFA

GİOVANNİ SCOGNAMİLLO DOĞAN GÜNEŞ
SONER TUNA MURAT BOZKURT METİN DEMİRHAN
TAN CEMAL GENÇ KUTSİ AKILLI
AHMET MEHMET OT AYDIN GÜNDÜZ
DAĞISTAN ÇETİNKAYA
MAHMUT VE BORİS VİAN

MERHABA

TANRILAR... BAŞARDIM

ÖDÜLÜMÜ İSTİYORUM

İYİ YOLCULUK...M....

PIT

TATATATIK

RATATATATIIK

TATATAK

TAK

İmtiyaz Sahibi ve Yazı işleri Müdürü Kutsi Akıllı • Yönetim Yeri Yeni Çarşı Cad. No. 88/4 Galatasaray-İstanbul • Telefon 252 69 15 • Ofset Hazırlık Ağaçkakan • Baskı AN Graphics. • Dağıtım Yaysat A.Ş.

DART TAHTASI

Soner Tuna ve Rh+

* **
ÖRGÜT
EVİ
***
KARTAL
* * *

MECLİS OTURUMU....

BU DURUMDA OTURUMA BİR SAAT ARA VERİYORUM!..

ERTESİ GÜN...

KALP HASTASIYMIŞ. ÖLÜM ANİ GELMİŞ. KRİZ OLABİLİR. BAKALIM ADLİ TIP RAPORUNDAN NE ŞIKACAK?..

DEDİKLERİNE GÖRE DÜN MECLİS'TE HAYLİ SERT Bİ TARTIŞMA BAŞLATMIŞ.....

EVET... SANIRIM BAZI KİŞİLERİ BAYAĞI SİNİRLENDİRMİŞTİR. BELKİ BAĞLANTI ÇIKAR

SİZE İHTİYACIMIZ OLURSA HABER VERİRİZ. SANIRIM BİRAZ DİNLENSENİZ DAHA İYİ OLUR. İYİ GÜNLER...

KOMSERİM AZ ÖNCE MERKEZDEN ARADILAR...

MİLLETVEKİLİNİN 12 EYLÜL ÖNCESİNDE İLLEGAL ÖRGÜTLERLE YAKIN BAĞI VARMIŞ...

SÖYLE KURCALAMAYA DEVAM ETSİNLER.

DAHA SONRA...

KOMSERİM ADLİ TIP RAPORUNA GÖRE MAKTÜLÜN SON ALDIĞI İLAÇTA SİYANÜR OLDUĞU SAPTANMIŞ

KARISI İLAÇ BİTTİĞİ İÇİN MAHALLE ECZANESİNDEN ALDIKLARINI SÖYLEMİŞTİ. ŞU ECZANEYİ BİR GÖRELİM HELE...

SÜREGEL...

DÜNYAMIZIN GİZLİ SAHİPLERİ

GİOVANNİ SCOGNAMİLLO

Bir "garip" olay

1938 YILINDA BİR GÜN Çinli arkeolog Tchi Pu Tei, Çin'le Tibet'i ayıran sınırı oluşturan Bayan-Kara—Ula dağlarındaki bir mağarada esrarengiz işaretler ve bir çeşit hiyeroglifle kaplı bazı yuvarlak taşlar buldu. Yapılan ilk incelemelerden sonra bu taşların 12.000 yıl öncesine ait olduğu anlaşıldı. Taşların üzerindeki işaretlerle yazıları çözebilmek için 24 yıl uğraşıldıktan, sonra nihayet bir sonuca varılabildi. Oysa, bu öylesine şaşırtıcı —âdeta korkutucu— bir sonuçtu ki, Pekin Tarih öncesi Akademisi'nin aldığı bir kararla taşlarla ilgili bütün bilgiler gizli tutuldu.

Bu sürenin ardından, kararın geçerliği tartışmalara yol açtı ve sonunda Prof. Tsum Um Nui'nin başkanlığındaki araştırma komisyonu 1963' de raporunu sundu Rapor arşive kaldırıldı. Dört yıl daha geçti; 1967 yılının Haziran sayısında Sovyet dergisi Sputnik, Felsefe öğretmeni ve S.S.C.B. Bilim Akademisi Edebiyat Enstitüsü asistanı Vjatschevlas Zaitsev'in «Onikibin yıl önce varlolan uzay gemilerine ait taş yazmalar» konusunda bir araştırmasını yayınladı ve böylece konuyu örten esrar perdesi yırtıldı.

Prof. Nui'nin raporunu izleyen araştırma, yuvarlak taşların binlerce yıl önce uçan gemilerle uzaydan gelen yaratıklarla ilgili bilgiler verdiğini anlatıyor ve Dropas'ların serüvenini açıklıyordu.

Kimdi, neydi bu Dropas'lar? Dropas'lar ve Ham'lar, Bayan-Kara-Ula dağlarındaki mağaralarda yaşadıkları bilinen, etnologları uğraştıran, hiçbir gelmiş geçmiş ırka ait olmayan, ufacık (1,30 m. boyunda) yerlilerdi. Garip bir efsaneleri vardı Dropas'ların; Çin kaynaklarına göre: Uçan gemilerle bulutlardan inen, ilkin insanları dehşete düşüren, sonradan onlarla iyi geçinen yaratıklardı bunlar. Ancak, Dropas'llarla ilgili bilgiler yazılı taşlarla, eski efsanelerle bitmiyordu. Mağaralarda iskeletler bulunmuştu; koca kafalı, kısacık boylu, insana benzer yaratıkların iskeletleri.

Böylece bir zincirin üç parçası oluyordu: Mezarlardaki iskeletler, efsaneler ve uzaydan gelen yaratıkların hikâyesini anlatan yuvarlak, ortası delinmiş, tam 716 taş! Daha sonraki yazılarda da buna benzer olaylara geniş bir yer verilecektir; fakat bir sansasyon yaratmak amacıyla değil. Amaç, okuru üzerinde yaşadığı dünyanın geçmişine ve giderek geleceğine ait birtakım gerçekler ya da en geniş anlamıyla gerçek sorunlar üzerinde aydınlatmak, ilgisini uyandırmak ve gerekirse belleğini tazelemektir.

Ay'a ayak basmakla uzay fethinin ilk aşamasını başaran insanoğlu, ilkin yakın gezegenleri, ardında da uzak dünyaları keşfetmeye hazırlanırken, kendi dünyasının birçok esrarını hâlâ çözemediğini unutuyor ya da bilmezliğe geliyor. Kendini, her geçen gün bir kat daha hızlanan, hızlanmakla yeni sorunlar, yeni gereksinmeler yaratan bir hıza kaptıran ve buna ayak uydurabilmek için didinen insan düşüncelerini, yorumlarını kesin ve tartışılmaz bir gerçeğe bağlamak zorunluğunda duyuyor; üstelik de bir çeşit garanti istercesine. Oysa, bu gerçeğin toplumsal, siyasal, dini ve ekonomik nedenlerden dolayı kendisine aşılandığını, hattâ zorla kabul ettirilmiş olabileceğini düşünmesi gerekir. Bu yüzden çağdaş insan çoğu konularda daha açık, geniş ve ilerici bir görüşle hareket etmek zorunluğunu benimsemelidir. Kaldı ki, bugün gerçek verilere dayanan bilim bile ulaştığı sonuçlarda ayrı bir açıklık, bir hoşgörü ile hareket etmektedir. Evren, milyarlarca ışık-yılı ölçülüyor; galaxie'lerin sayısı milyarı aşıyor, atom ayrı bir evren sorunu getiriyor, dünya tarihinin sınırları bile günden güne zorlanıyor; gençleşen bilim, hem yeni bir heyecan kazanıyor, hem de yeni coşkunluklara yol açıyor Kuşkusuz, bilim her zaman ilerici ya da devrimci olma isteğinde değildir. Yine de çeşitli görüşler ileri sürülüyor, hayal bilimi dürtüyor, bilim birtakım hayalleri körüklüyor. Bütün bunlara karşılık bilimin henüz açıklayamadığı esrarlar var. Çünkü insanoğlu geçmişini kesinlikle bilmiyor, tanımıyor. Olsa olsa çok kısa bir süre hakkında bilgi toplayabilmiştir. Bu da bilinen bir değer gerçektir.

Dünyanın çeşitli bölgelerinde yapılan jeolojik araştırmalar yeryüzü kabuğunun 4 ya da 4,5 milyar yıl önce oluştuğunu göstermiştir. Buna karşılık insan denilen yaratığın yaklaşık olarak 1 milyon yıldan beri varolduğu biliniyor. Tarihî bilgilerimiz ise 7000 yıla güçlükle erişebiliyor.

Yine de arkeoloji, —yaşı iki yüzyılı aşamayan bu genç bilim—, jeoloji, fosilbilimi dev adımlarla ilerliyor.

Her geçen gün yeni bir keşif getiriyor, her yeni keşif de eldeki bilgilerin yeniden gözden geçirilmesini sağlıyor: Bilimsel gelenekler sarsılıyor, yıkılıyor, yerleşmiş yargılar bir sil baştan konusu oluyor.

Yerleşmiş bazı kurallar geçerliğini yitirmiş, tarih öncesi sanıldığı gibi olmaktan çıkmıştır. Saçı sakalı karışmış, hayvan postlarına bürünmüş mağara adamı artık ilkelliğinden çok şeyler kaybetmiştir. İnsanoğlunun evrimi de bildiklerimizden değişik olmuştur.

Kabul edilmesi gereken bir nokta var: Arkeolojinin, jeolojinin, fosilbilimin bütün önemli, değerli keşiflerine karşılık tarihî bilgilerin hâlâ eksik oluşu; ancak yüzyıllardan beri kaybolan, yok edilen ve yakılan kaynaklar bir düşünülürse, birçok konuların da aslında kaynaksız oldukları ortaya çıkar.

Eski, gelmiş geçmiş, konup göçmüş, kaybolmuş yüce uygarlıklardan geriye neler kalmıştır? Kalıntılar, taşlar, tapınaklar, mezarlar, duvarlar, eşyalar ve bazı yazıtlar. Eskilerin bilgisini, keşiflerini, yaşayışlarını, inançlarını, özellikle tarihini tanıtlayacak yazılı ve çizili kaynaklardan ne kalmıştır? Bir orantıya vurulduğunda geride çok az şey kaldığı görülüyor. Ancak az olmaları da onlara ayrı bir değer kazandırmıştır. Tarihinin her döneminde, insan, geçmişin bilgisini yok etmekten sanki zevk duymuştur: Belki hırsından, belki kayıtsızlığından ya da korkusundan yapmıştır bunu. Ancak her defasında politika, din, uygarlık diyerek türlü nedenler ileri sürülmüştür.

15. ve 16. yüzyıllarda Peru, Ekvador, Şili ve Arjantin'i kapsayan yüce bir imparatorlu kuran İnka'lar —muz ağacının yapraklarını kullanarak— yüzyıllardan beri elde etttikleri bütün bilimsel bilgileri toplayan bir antoloji yazmışlardı. Bu çok değerli antoloji, yazıyı yasaklayan ve yazı yazanları ölüme mahkûm eden IV. Pachacuti'nin emriyle yok edilmişti. 15. yüzyılda yaşamış İspanyol yazarı Fernando de Montesinos'un «Memoria antiguas historiales y politicas del Peru - Peru'nun Eski Tarihsel ve Siyasal Anıları» adlı eserinde anlattığı bu olay bir efsane de olabilir; ama acıklı bir efsane!

Bu tür örnekler çoğaltılabilir: Firavun Ptollemaios'un (M.Ö. 367-282) kurduğu ve II. Ptollemais'un genişlettiği İskenderiye kitaplığının 700.000 cildinin bir kısmı M.Ö. 46 yılında Jül Sezar tarafından Roma'ya götürülmüş, geri kalanı da 272, 295, 391 ve 646 yıllarında yakılmıştır. Bergama kitaplığının yok edilen 200.000 cildi; Romalıların M.Ö. 146'da yerle bir ettikleri Kartaca kitaplığı; Atina'da Pisistratos'un değerli koleksiyonları ve Kudüs tapınağının yakılan kitaplığı bu örnekler içinde sayılabilir.

Asurlulardan, Hititlerden binlerce taş yazıt kalmasına karşılık, papirüs fazla dayanıklı olmadığından, eski Mısır'ın kitaplıklarından ve rahiplerin arşivlerinden pek az şeyler kurtulmuştur. Aradan geçen yüzyıllar, savaşlar, yangınlar, âfetler ve insanlar bu hazineleri, bu bilgi kaynaklarını silip süpürmüşlerdir. Yine de yazılar derinleştirildikçe ortaya çıkan veriler bilgilerimize yardımcı olmaktadır.

M.Ö. 213 yılında Çin İmparatoru Chen–Hoang–Ti, bilginin insanları kötülüğe ittiği inancıyla, ülkesinde bulunan bütün kitapları yaktırmıştır; tıpkı Haçlıların Trablus'ta 1109 yılında yaktıkları 100.000 el yazması gibi.

Korkunç İvan'ın esrarlı bir şekilde kaybolan, dağılan kitaplığından söz edilir. Ve dizi bunlarla tamamlanmaz. M.S. 54 yılında Ermiş Paul Efes'te garip olaylar'dan söz eden el yazmaları yaktırıyor, yine Efes'te, bu defa 3. yüzyılda, putperestler'den kalma arşivler yok ediliyor, bir yüzyıl sonra da İmparator Dioc letianus Mısır'da ele geçen bütün simya eserlerini ortadan kaldırtıyor. Yüzyıldan yüzyıla yok etme işine İmparator Theodosius'tan Büyük Şarl'a, Engizisyondan Meksika fatihlerine kadar herkes katılıyor. Her din bir önceki dinin, dinî bilginin kaynaklarını ortadan kaldırıyor; 7. yüzyılda İrlandalı rahipler Kelt'lerden kalma 10.000 el yazmasını ateşe veriyorlar, 13. yüzyılda Katolikler Katar'ların (Arınmışlar'ın) kitaplarını, 1709'da ise Engizisyon Gusmao'nun bilimsel eserlerini ortadan yok ediyor.

Gide gide şu ya da bu şekilde yok edilen kaynakların tarihi yüzyılımıza kadar varıyor. Hitler'e ve alanlarda yakılan kitaplara kadar. Böylece dünya tarihi, bilim tarihi kaçınılmaz bir kaynak eksikliği içinde araştırılıyor, karanlık dönemleri ve bilinmeyen ayrıntılariyle yazılıyor. Bir yerden sonra tarih diye bildiğimiz şey, tarihçilerin öne sürdüğü görüşlerin tarihi oluyor.

Bu yazının amacı bilimin bilgisizliğini belirtmek, bilimi eleştirmek değildir: Olsa olsa bazı konulardaki kaçınılmaz eksikliğini, tutuculuğunu hatırlatmaktır. Yazılarda bilimin henüz tatmin edici bir biçimde çözemediği çeşitli esrarlar bir araya getirilecektir ve bunların bir kısmı hayal damgasını yiyebilecek türdendir. Fakat bugün hayal saydığımız şey yarının gerçeği olabilir.

ZAMAN MAKİNESİ

H.G.WELLS'E SAYGILARIMLA

YAZ=ÇİZ= MURAT BOZKURT ®

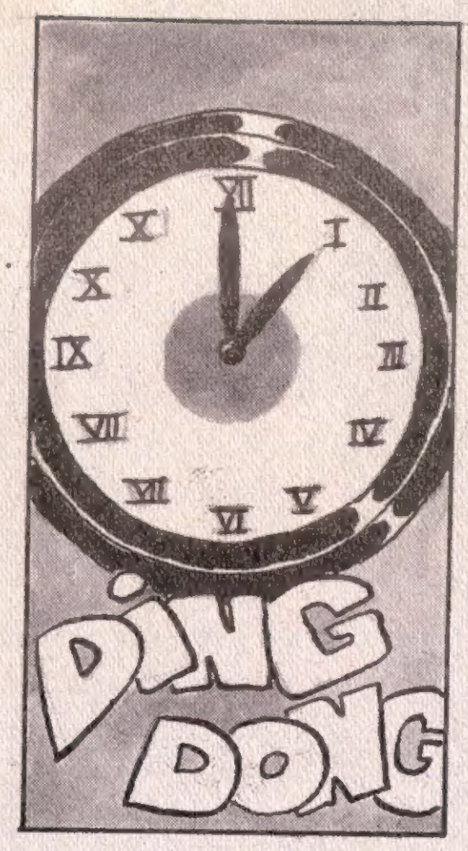

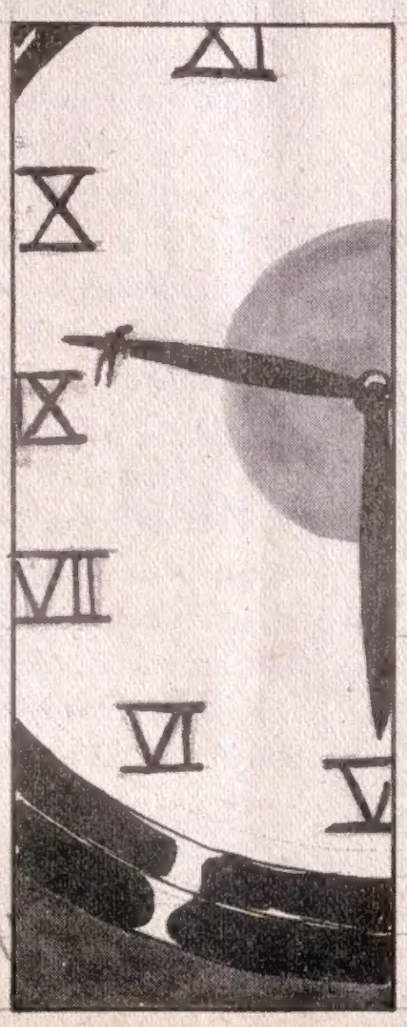

II. ELDEN TATİL

DOĞAN GÜNEŞ

ZOK.. ZOOK

ALLAH KAHRETSİN BENZİN BİTTİ..

NE BİLİYİM BEN. SAATLERDİR...

DAHA BU SABAH ALMAMIŞMIYDIN?

GÖSTERGE TABLOSUNA ARADA BİR BAKSANA...

ÇOK TEDBİRSİZSİN.. DEMİNDEN BERİ 5 İSTASYONU GERİDE BIRAKTIK.. NAAPICAZ ŞİMDİ?

BİLİYORUM KONTROL ETMEM LAZIMDI. AMA GÜNLERDİR ARABA KULLANIYORUM.. ÇOK YORULDUM...

DEMEK YORULDUN, BUNUN ALTINDAN NE ÇIKACAĞINI BİLİYORUM.. BENZİN ALMAYA BEN GİDECEĞİM HER HALDE.. NE ZAMAN BİR ANGARYA...

..OLSA BÖYLE YAPIYORSUN

SAÇMALAMA!. ONU KASDETMEDİM. AMA HAKLISIN. BURADA ÇOCUKLARLA SENİ BIRAKAMIYAS

NE ACAİP ADAMSIN..

EĞER BENZİN ALMAYA SEN GİDERSEN HİÇ DEĞİLSE ÇOCUKLAR EMNİYETTE OLABİLİR...

ÜÇÜNÜZ BİRADA KALIRSANIZ SİZE HİÇ BİR YARARIM OLMAZ.. GOCUKLARI DA YÜRÜTEMEYECEĞİMİZE GÖRE SEN GİTMELİSİN AYRICA SEN KENDİNİ KORUYABİLİRSİN.. BÖYLECE BU ARABADA HEDEF GİBİ...

.. OTURMAZSINIZ.. MANTIKLI DEĞİL Mİ ? AMA GİTMEK İSTEMİYORSAN TABİKİ SEVE SEVE GİDECEĞİM EMİN OL ...

ÖFF !. BIRAK...

.. BUNLARI SİZLERİ KORUMAK İÇİN YAPIYORUM

SÖYLESENE BAŞKA NE YAPABİLİRİM ?

İKİ SAAT İÇİNDE DÖNMEZSEM ENDİŞELENEBİLİRSİN ---

LÜTFEN DİKKATLİ OL.

HEY ÇOCUKLAR!! BÜTÜN KIŞ UĞRAŞIP YAPTIĞINIZ MODEL UÇAĞI UÇURMA-

-NIN TAM ZAMANI.. HADI KOŞUN!

ZIP

RÜZGÂRA DİKKÂT EDİN.. GALİBA BATIDAN ESİYOR.. BEN BİRAZ UZANACAĞIM..

TUHAF.. NE KADAR ÇOK İSTEDİKLERİ ŞEYDİ BU.. HİÇ İLGİLENMEDİLER..

BİRAZ DAHA HIZLI KOŞARAK FIRLATIN ŞUNU.. DİKKAT EDİN!..

COME ON ....

HI MAN! WHAT'S THE SCORE?

MMM HURRY UP!...

BİR ALT SIZ ÜST-SÜZ DE BİZ DÜZE CEĞİZ NİHAYET

PUT DOWN YOUR KNEES

BU YAZ DA BECEREMESEYDİM AYIP OLURDU VALLA.. KADIN SPORUNA BAYILIYORUM. HER KARIYI DÜZMEK İSTİYORUM.. AMA KARIMDAN BIKTIM. AÇIKÇASI HİÇ HEYECAN VERMİYOR BANA ARTIK..

ONUNLA İLK ZAMANLAR UĞURUMA YUVARLANIRCASINA SEVİŞİYORDUK. GERÇEKTEN HİÇ CAZİBESİ KALMADI. ONU SUÇLAMIYORUM. ÇOK ÇALIŞTI YILLARDIR...

ANNESİNE HASTA BAKICILIK YAPTI YILLARDIR.. ÇOCUKLARIN DERSLERİNE YARDIM ETTİ...

FEDÂKAR KARIM BE NİM.. ZAVALLIMI BİR DE BENZİN ALMAYA GÖNDEROİM.. ALLAHIM KİM BİLİR BAŞINA NE KORKUNÇ ŞEYLER GELECEK...

YALNIZSIN!

NEDEN BENZİN ALMAK İSTİYORSUN! YANMAK MI İSTİYORSUN!..

OOOOAAA-AA.

APTAL GİBİ ONU TEHLİKELERİN TAM ORTASINA ATTIM...

DEVAMI .. SONRA-

KUZULARIN SESSİZLİĞİ *Kutsi-Ahmet Mehmet Ot*

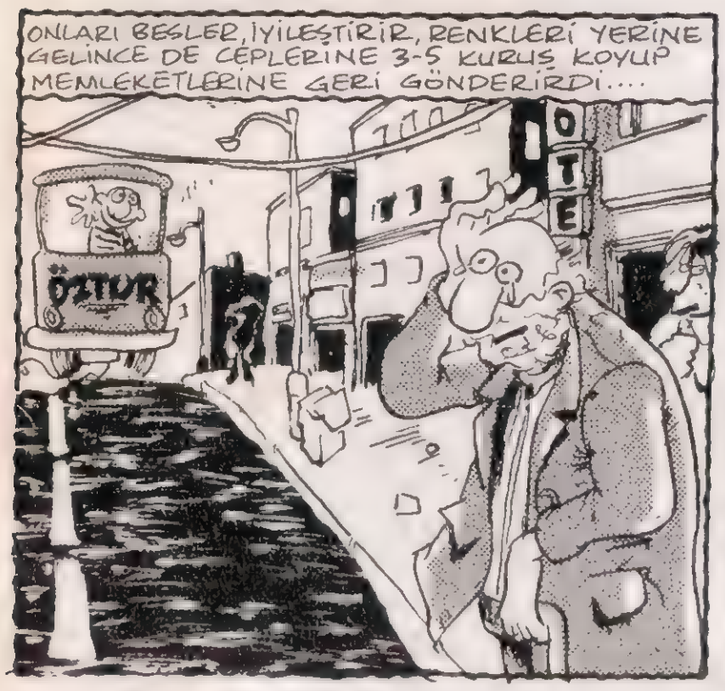

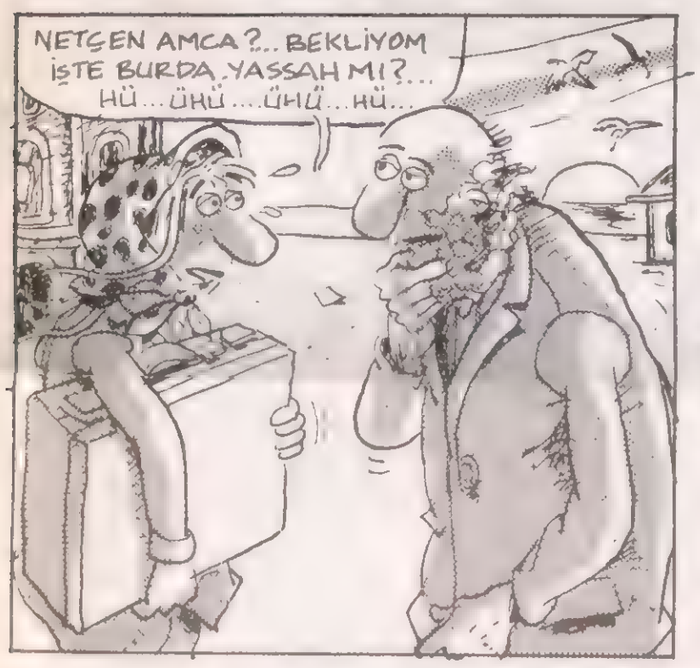

BİRKAÇ AY SONRA GAZETELERDE BİR HABER ÇIKTI. MEĞER BİZİM DEDE ORGAN TELLALIYMIŞ. ÇOCUKLARI TOPLAYIP BÜYÜK BİR KISMINI HASTA ZENGİN ÇOCUKLARINI İYİ ETMELERİ İÇİN MEZBAHAYA BİRKAÇ TANESİNİ DE MAHALLENİN ŞAHİTLİĞİNDE KÖYE GÖNDERİRMİŞ. SÖYLENENLERE GÖRE ŞU ANDA HAYATININ GERİ KALANINI CENNET GİBİ BİR YERDE SÜRDÜRÜYOR. SONUÇ: TOPLUM POTANSİYEL SUÇLULARDAN KURTULDU, ZENGİN HASTA ÇOCUKLAR İYİ OLDU, PARA HERŞEYİ HALLEDİYOR, ŞARKI FELEK SİZİN İŞİN DÖNÜYOR...

BİR KARA KEDİ İÇİN BLUES
BORİS VİAN

KHONOSTROV'A YOLCULUK

I

Keskin bir çığlık attı lokomotif. Makinist, frenini onu çok fazla sıktığını anladı ve kolu doğru yöne çevirdi, beyaz kasketli bir adam da son söz kendisinde kalsın diye ıslık çalıyordu. Tren yavaşça gerildi. İstasyon nemli, karanlıktı ve burada kalmaktan hoşlanmıyordu.

Altı kişi vardı kompartımanda, dört erkek, iki kadın. Beşi sözcük alışverişinde bulunuyordu, altıncısı hayır. Pencereden bize doğru sıralarsak, karşı sıranın üstünde ve soldan sağa, Jacques, Raymond, Brice ve çok güzel, genç bir sarışın, Corinne. Onun karşısında, adı bilinmeyen bir adam vardı. Saturne Lamiel, Raymond'un karşısında da başka bir kadın, esmer, çok güzel olmayan, ama bacaklarını gösteriyordu. Garamuche, adıydı onun.

- Tren kalkıyor, dedi Jacques.
- Hava soğuk, dedi Garamuche.
- Kağıt oynar mıyız? dedi Raymond.
- Düzdüğümün! Hayır! dedi Brice.
- Kibar değilsiniz, dedi Corinne.
- Benle Raymond'un arasına otursanız? dedi Jacques.
- Tabi, dedi Raymond.
- İyi bir fikir bu, dedi kibar olmayan Brice.
- Benim karşımda olacak, dedi Garamuche.
- Sizin yanınıza geleceğim, dedi Brice.
- Kımıldamayın, dedi Raymond.
- Hadi gelin, dedi Jacques.
- Geliyorum, dedi Corinne.

Hep birlikte kalkıp karıştılar, şimdi yine başından başlamak gerekiyor. Bir tek Saturne Lamiel yer değiştirmemişti ve birşey söylememeyi sürdürüyordu. Öyle ki, pencereden bize doğru sıralarsak, öbür sıranın üstünde ve soldan sağa, Brice, Garamuche, bir boş yer ve Saturne Lamiel. Saturne Lamiel'in karşısında, bir boş yer. Sonra Jacques, Corinne ve Raymond.

- Böyle daha iyiyiz, dedi Raymond.

Saturne Lamiel'e bir bakış attı, bunu gözünün ortasına yedi Saturne, gözlerini kırpıştırdı ama bişey demedi.

- Daha kötü değiliz, dedi Brice, neyse.

Garamuche eteğini yerleştirdi. Çoraplarını tutturmak için kullandığı nikel kaplı kopçaları görülüyordu... Her iki yandan aynı derecede görülebilecekleri şekilde oturmayı başardı.

- Bacaklarımı beğenmiyor musunuz? dedi Brice'e.
- Bakın, dedi Corinne, edepli değilsiniz. Sorulmaz böyle şeyler.

- Müthişsiniz, dedi Jacques Corinne'e. Sizde de ondaki surat olsaydı, siz de bacaklarınızı gösterecektiniz.
Saturne Lamiel'e baktı. Saturne başını çevirmedi, oldukça uzak bir şeye takıldı bakışı.
- Kağıt oynasak?! dedi Raymond.
- Kahrol! dedi Corinne. Eğlendirmez beni. Sohbeti tercih ederim.
Bir anlık bir sıkılganlık oldu, nedenini de herkes biliyordu. Brice tam üstüne bastı.
- Bu kompartımanda kendilerine birşey söylendiğinde yanıtlamak istemeyen insanlar bulunmasaydı, hiç de daha kötü olmayacaktı.
- Kahretsin! dedi Garamuche. Bunu söylemeden önce bana baktınız ha! Size cevap vermiyorum, öyle mi?
- Sizden söz edilmiyor, dedi Jacques.
Kumral saçları ve mavi gözleri, güzel, kalın da bir bas sesi vardı. Sinek kaydı tıraş olmuştu ama yanaklarının derisi pişmemiş uskumrunun sırtı gibi maviydi.
- Brice'in benle bir meselesi varsa, dedi Raymond, bunu belki de açıkça söylemek gerekir.
Saturne Lamiel'e ikinci kez baktı. Saturne Lamiel düşünceleri içinde dalıp gitmişe benziyordu.
- Bir zamanlar, dedi Corinne, insanları konuşturmanın yollarını biliyorlardı. Engizisyon sırasında. Bu konuda birşeyler okudum.
Şimdi tren hızlı gidiyordu ama tekerlekleriyle her yarım saniyede bir aynı düşünceyi yinelemesini engellemiyordu bu. Dışarıda, gece pisti ve bozkırın kumu birkaç yıldızı yansıtmaktaydı.
Ara sıra, bir ağaç, en uçtaki yapraklarıyla, büyük, soğuk camı tokatlıyordu.
- Ne zaman varıyoruz? dedi Garamuche.
- Yarın sabahtan önce değil, dedi Raymond.
- Sıkıntıdan geberecek vaktimiz var, dedi Brice.
- İnsanlar sadece cevap vermek isteselerdi, dedi Jacques.
- Bunu benim için mi söylüyorsunuz? dedi Corinne.
- Yok yahu! dedi Raymond. Meselemiz onunla!
Ansızın sustular. Raymond'un uzattığı parmak Saturne Lamiel'i işaretliyordu. Saturne kımıldamadı ama öbür dördü sıçrayıverdiler.
- Haklı, dedi Brice. Kaçamak yok. Konuşması gerek.
- Siz de Khonostrov'a mı gidiyorsunuz? dedi Jacques.
- Seviyor musunuz bu yolculuğu? dedi Garamuche.
Kendisiyle Saturne arasındaki boşluğa oturup Brice'i pencere yakınında yapayalnız bıraktı. Oturuşu, çoraplarının üst kısmıyla nikel kaplı o dalgalarının pembe kopçalarını ortaya çıkardı Biraz da kalçalarının tenini, arzulandığı kadar esmer ve kaymak gibi.
- Kağıt oynar mıyız? dedi Raymond.
- Engizisyondan söz edildiğini duydunuz mu? dedi Corinne.
Saturne Lamiel kımıldamadı ve dizlerinin üstündeki mavi-yeşil İskoç örtünün içinde ayaklarının yerini değiştirdi. Yüzü çok gençti ve bir çizginin, ortalarından titizlikle böldüğü sarı saçları eşit dalgalarla şakaklarına düşüyorlardı.
- Kahretsin! dedi Brice. Kışkırtıyor bizi!
Bu sözlerin hiçbir yankısı olmadı, doğal da, bir demiryolu kompartımanının iç duvarlarının, yapıları gereği, ses geçirmez malzemeler gibi davrandıkları düşünülürse; ayrıca, onyedi metre kadar bir uzunluğun da işin içine girdiği hatırlanmalı.
Sessizlik tedirgin ediciydi.
- Kağıt oynasak? dedi o zaman Raymond.
- Aman Allah! Siz! Kağıtlarınızla! dedi Garamuche.
Kendisine bişeyler yaptırmak arzusu içinde olduğu apaçık görülüyordu.
- Yaa gidin başımızdan Allahaşkına! dedi Jacques.
- Engizisyon zamanı, dedi Corinne, konuşturmak için ayakları yakarlarmış. Kızgın demirler ya da neyle olursa. İnsanların tırnaklarını da koparırlar ya da gözlerini oyarlarmış. Ayrıca
- Tamamdır, dedi Brice. Bizi oyalamak için bu kadarı yeterli!
Hep birlikte ayağa kalktılar, Saturne Lamiel dışında. Sıkışmış çakıl sesi ve kocaman bir boğuk uğuldama çıkartarak bir tünelden geçti tren.
Tünelden çıktığında, Corinne'le Garamuche pencere yakınında, karşı karşıyaydılar. Saturne Lamiel'in yanında Raymond oturuyordu. Onunla Corinne arasında bir boşluk vardı.
Saturne'ün karşısında Jacques, Brice, bir boşluk, Garamuche.
Brice'in dizleri üstünde yepyeni sarı deriden küçük bir valiz, sapından tutmak için nikel kaplı halkalar ve soyadı çift P'li ama adı yine Brice olan başka birinin baş harfleri görülüyordu.
- Khonostrov'a mı gidiyorsunuz? dedi Jacques.
Doğrudan Saturne Lamiel'e hitabediyordu. Gözleri kapalıydı ve uyanmamak için hafifçe solumaktaydı.
Raymond gözlüklerini yeniden yerlerine yerleştirdi. Az dağınık saçları yandan çizgiyle ayrılmış, kalın çerçeve gözlükleriyle, uzun ve kuvvetli bir adamdı.
- Ne yapıyoruz? dedi.
- Ayak parmakları, dedi Brice.
Sarı deriden küçük valizini açtı.
- Ayakkabılarını çıkarmak gerekir, diye salık verdi Corinne.
- Ona Çinlilerin yöntemini uygulamamızı yeğlerdim, dedi Garamuche.
Sustu ve kızardı; hepsi ona kızgınlıkla bakışyordu.
- Yine başlamayın! dedi Jacques.
- Hey büyük Allahım! Kaltak karı! dedi Brice.
- Abartıyorsunuz, dedi Corinne.
- Nedir Çinlilerin yöntemi? diye sordu Raymond.
Bu sefer gerçek bir ölü sessizliği oldu, tam da trenin Considermetrov'la Smogogolets arasında yeni yaptıkları kauçuk yol şeridi üstünde gittiği andı.
Saturne Lamiel'i uyandırdı bu. Güzeli badem gözleri birden açılıverdiler ve dizlerinden kayan İskoç örtüsünü yukarı çekti. Sonra da gözlerini kapadı ve yeniden uyur göründü.
Korkunç bir fren gürültüsü içinde, Raymond kıpkırmızı oldu ve üstelemedi. Garamuche homurdanıyordu köşesinde, dudak boyası yanında mıydı diye baktı ve kaçamaktan iki yada üç kez sokup çıkardı boyayı, Raymond'un anlaması için. Daha da çok kızardı Raymond.
Brice'le Jacques küçük valizin üstüne eğilmişlerdi, Corinne de Garamuche'e tiksintiyle bakıyordu.
- Ayaklar, dedi Jacques. Ayakkabılarını çıkartın, diye fikir verdi Raymond'a.
Raymond, kendini yararlı duymaktan mutlu, Saturne Lamiel'in yakınına diz çöktü ve yaklaştığını görünce ıslık sesiyle her yöne kıvranan ayakkabı bağcıklarını çözmeyi denedi. Başaramayınca, öfkelenmiş bir kedi gibi üstlerine tükürdü.
- Daha çabuk, dedi Brice. İşimizi geciktiriyorsunuz.
- Elimden geleni yapıyorum, dedi Raymond. Ama çözülmüyorlar.
- Alın, dedi Brice.
Raymond'a pırıl pırıl, keskin bir ufak pens uzattı. Bağcıklara bir zarar gelmesin diye Raymond bunların çevresindeki deriyi kesti, işini bitirince de bağcıkları parmaklarına doladı.
- Oldu, dedi Brice. Artık ayakkabıları çıkarmak kaldı.
Bunu Jacques üstlendi. Saturne Lamiel hep uyuyordu. Jacques onları filenin içine soktu.

- Çoraplarını bıraksanız? diye önerdi Corinne. Sıcak tutar ve yarayı kirletir. İltihaplanabilir sonra.
- İyi fikir, dedi Jacques.
- Tamam dedi Brice.
Raymond tekrar Saturne'ün yanına oturmuş, bağcıklarla oynuyordu.
Brice sarı valizden güzel, minik bir kaynak lambasıyla ufak bir şişe aldı ve oyuğun içine benzin döktü. Jackues bir kibrit yakıp benzini alevlendirdi. Tüten, mavi, güzel bir sarı alev yükseldi ve kaşları ızgara olan Brice ağzını bozmağa başladı.
Saturne Lamiel o anda gözlerini açtı ama kapadı hemen. Bakımlı, uzun, güzel elleri İskoç örtünün üstünde öyle karmaşık bir biçimde iç içe geçmişlerdi ki, beş dakikadan beri anlamayı deneyen Raymond'un başına ağrı girmişti.
Corinne çantasını açıp tarağını çıkardı. Camın önünde yeniden tarandı, gecenin siyahlığı kendini görebilmesini sağlıyordu. Dışarda, yelin ıslığı şiddetliydi ve kurtlar ısınmak için doludizgin koşuyorlardı. Tren, son enerjisiyle kumun üstünde pedal çeviren bir yolcuyu geçiverdi. Briskipotolsk uzak değildi. Bozkır, Brantchotcharnovnia'nın iki buçuk verst (Rus uzunluk birimi 1067 m) uzağındaki Cornopoutchik'e kadar böyle devam ediyordu. Genellikle kimse bu kentlerin adını söyleyemediğinden, Urville, Macon, Le Puy ve Sainte-Machine demeğe alışılmıştı.
Kaynak lambası beklenmedik bir püskürmeyle çalışmağa başladı ve Brice, mavi, kısa bir alev elde etmek üzere tıkacı ayarladı. Lambayı Raymond'a verdi ve sarı valizi yere bıraktı.
- Son bir deneme yapar mıyız? diye önerdi Raymond.
- Evet, dedi Jacques.
Saturne'ün üstüne eğildi.
-Khonostrov'a kadar mı gidiyorsunuz?
Saturne tek gözünü açıp kapadı.
- İt herif! dedi Brice kudurmuş gibi.
O da Saturne'ün önünde diz çöktü ve hangisi olduğunu belirtmeksizin ayaklarından birini kaldırdı.
- Önce tırnakları yakarsanız, diye açıklama getirdi Corinne, daha çok acı verir ve yara daha geç kapanır.
- Verin bana lambayı, dedi Brice Raymond'a.
Raymond lambayı uzattı ve Brice, ısıtıyor mu diye görmek için alevi kompartımanın kapısı üstünde gezdirdi. Vernik erimeye başladı ve kötü koktu.
Saturne'ün çorapları yanarken daha da kötü kokunca Garamuche saf yün diye onayladı. Corinne bakmıyordu, bir kitap almıştı. Raymond'a Jacques bekliyorlardı. Saturne'ün ayağından duman yükseliyordu ve kuvvetli bir çıtırtı ve yanık boynuz kokusu ve siyah damlalar düşüyordu döşemeye. Saturne'ün ayağı Brice'in terli elinde büzülüyor, tutabilmek için binbir güçlük çekiyordu Brice. Corinne kitabını bıraktı ve kokunun gitmesi için camı azcık indirdi.
- Durun, dedi Jacques. Deneriz yine.
- Kağıt oynar mısınız? diye önerdi Raymond nezaketle Saturne'e doğru dönerek.
Saturne kompartımanın köşesinde iyice büzülüverdi. Ağzında bir tedirginlik vardı ve alnı büzüşüyordu. Gülümsemeyi başardı ve gözlerini daha sıkı yumdu.
- Bir şeye yaradığı yok, dedi Jacques. Konuşmak istemiyor.
- Ne pis herif! dedi Brice.
- Terbiye görmemiş biri, dedi Raymond. Bir kompartımanda altı kişi olunca, konuşur insan.
- Ya da eğlenir, dedi Garamuche.
- Hay sizin! Kesin be! Ne istediğinizi biliyoruz.
- Penslerinizle deneyebilirsiniz, diye hatırlattı Corinne o an.
Güzel yüzünü kaldırdı ve gözkapakları kelebek kanatları gibi titreştiler.
- Avuçlarda, saldırılması ilginç elementler bulacaksınız.
- Kaynak lambasını durduruyor muyuz? dedi Brice.
- Yok canım, ikisini de sürdürün, dedi Corinne, aceleniz ne? Khonostrov uzak.
- Konuşacak sonunda, dedi Jacques.
- Allah kahretsin! dedi Garamuche. Ne derseniz deyin, kaba herifin teki.
Saturne Lamiel'in oval yüzünde geçici bir gülümseyiş belirdi. Raymond valizi karıştırırken Brice de kaynak lambasını tekrar aldı ve tabanın tam ortasından öteki ayağa saldırdı.
Tam Raymond'un siniri bulduğu an lambanın mavi alevi Saturne'ün ayağını delmeyi başardı. Jacques onu cesaretlendiriyordu.
- Sonra dizin altını deneyin, diye salık verdi Corinne.
Daha rahat çalışabilmek için iki sıradan biri üstüne yatırdılar Saturne'ü.
Saturne'ün yüzü bembeyazdı ve gözkapakları altında gözleri hiç kımıldamıyordu. Şiddetli bir hava cereyanı vardı kompartımanda, zira yanık et kokusu dayanılmaz derecede çoğalmıştı ve Corinne bunu sevmiyordu.
Brice kaynak lambasını söndürdü. Saturne'ün ayaklarından lekeli sıraya siyah bir sıvı dökülmekteydi.
- Bir dakika dursak? dedi Jacques.
Bir elin tersiyle yüzünü sildi. Raymond elini ağzına götürdü. Şarkı söyleme isteği duyuyordu.
Saturne'ün sağ eli patlamış incire benziyordu. Et ve lif parçaları sarkmaktaydı.
- Odun mübarek! dedi Raymond.
Ve sıçradı, Saturne'ün elini, kendiliğinden, sıranın üstüne düşerken görünce.
Beşi birden öteki sırada oturamıyorlardı ama Raymond sarı valizden cam kağıt bir yaprakla bir törpü aldıktan sonra koridora çıktı, bacaklarındaki uyuşmadan doğan pası çıkarmak için.
Böylece, pencereden kapıya doğru, Corinne, Garamuche, Jacques ve Brice'i tanımak mümkündü.
- Ne öküz herif! dedi Jacques.
- Konuşmak istemiyor, dedi Garamuche.
- Görürüz bakalım şimdi! dedi Brice.
- Size başka bir önerim var, dedi Corinne.
Tren pamuk gibi bozkırda ilerliyor, Goldzine yeraltı pazarında dönen upuzun dilenci kuyruklarının yanından geçiyordu.
Şimdi güpegündüzdü ve Corinne'in baktığı manzara, bakıldığını farkedip bir tavşan yuvasına saklandı alçakgönüllü bir şekilde.
Saturne Lamiel'in bir ayakla bir buçuk kol dışında birşeyi kalmamıştı ama uyuyakaldığından, mantığın gereği, konuşması beklenemezdi.
Goldznie geride kalmıştı. Az sonra Khonostrov, altı verstte.
Brice, Jacques ve Raymond bitkindiler ama her biri için bir adet olmak üzere, üç yeşil sicimin sarıp sarmaladığı moralleri sıkıydı hâlâ.
Tanrısal zil koridorda çınladı ve Saturne hoplayıverdi. Brice iğnesini bıraktı, Jacques tuttuğu elektirikli ütü ile az kalsın bi tarafını yakacak gibi oldu. Raymond karaciğerin tam yerini aramayı özenerek sürdürdü ama Brice'in taş-fırlatanı hassas kesinlikten yoksundu.
Saturne gözkapaklarını açtı. Büyük güçlükle oturdu, zira sol kalçasının yokluğu dengesini bozuyor gibiydi ve paramparça bacağı üstündeki İskoç örtüsünü yukarı çekiverdi. Ötekilerin ayakkabıları döşemenin üstünde şıpırdıyordu, kan vardı her yerde.
O zaman, Saturne sarı saçlarını şöyle bir salladı ve güzel bir gülümsemeyle baktı onlara.
- Geveze sayılmam, ha? dedi.
Tam o anda tren Khonostrov istasyonuna girmekteydi. Hepsi orda iniyordu.

İmge yayıncılık-Stüdyo İmge tarafından 1985 yılında "Bir karakedi için Blues" adlı kitapta yer alan hikaye orjinal adı" Les Tourmis" olan kitaptan çevrilmiştir.

Bugün Perşembe Yarın Cuma, *Tan Cemal*

AHMET SALMAN, Rht ve güneşi bir daha göremiyecek. Öldüğüne inanamıyorum Ahmet..
Umarım denizin tüm kızlarını götürürsün.. Hoşçakal...

Tan Cemal 9 Temmuz 93

GIT ! Aydın Gündüz

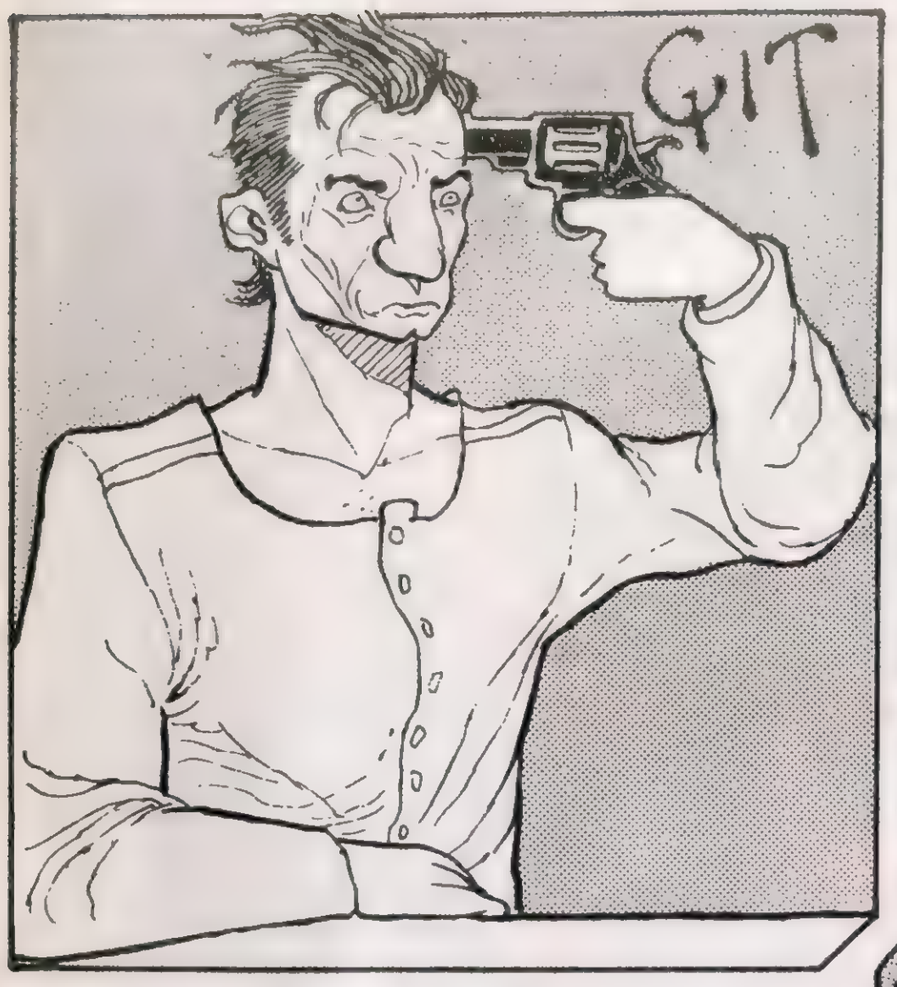

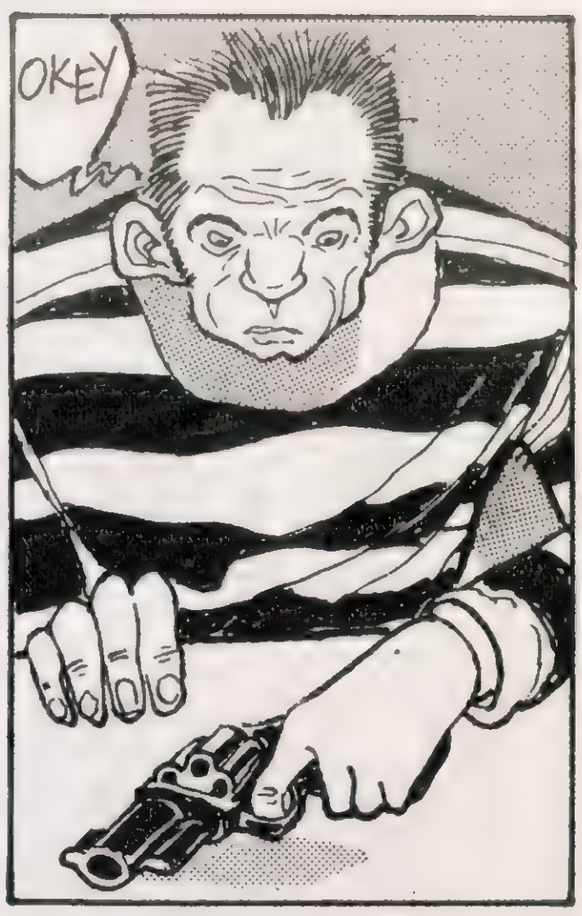

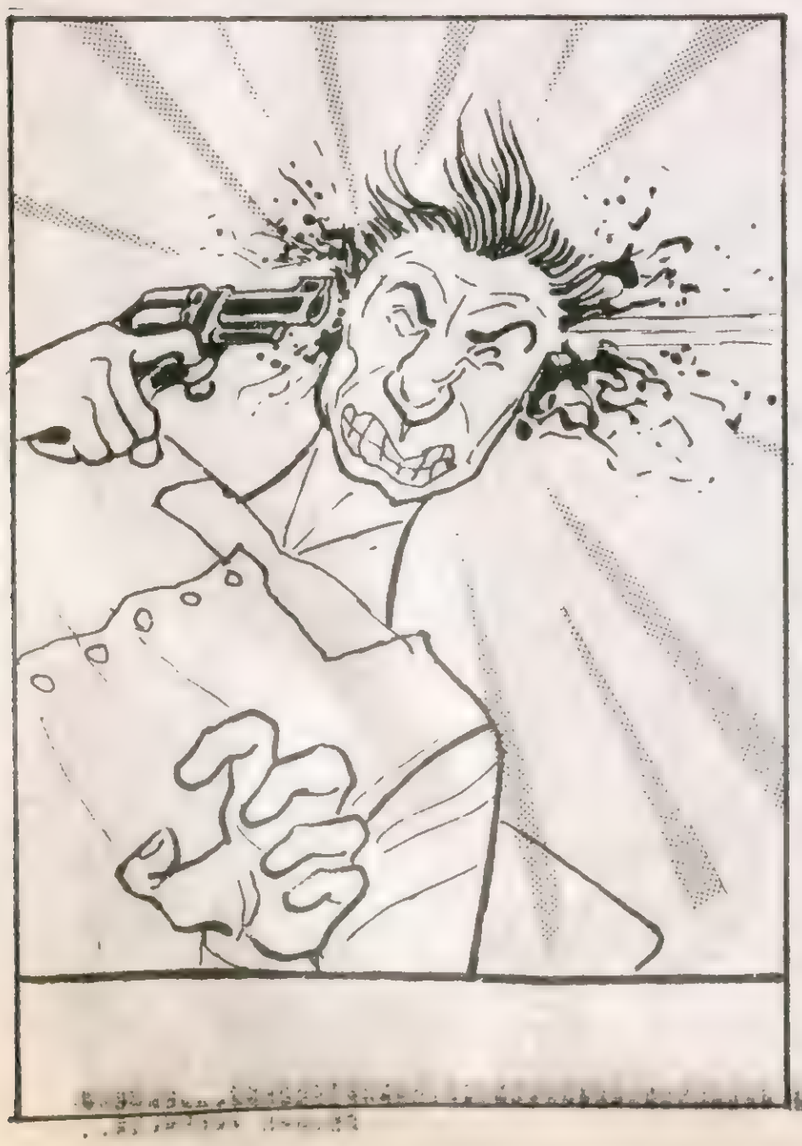

GOŞUN LO! BİR HAL OLDİ ÇOCUKCAĞZA...

ÇOCİĞİN KAFASİ PATLAMIŞ LO!. NE İŞ BU?

KAĞİT GETİREN, ÇAPUT GETİREN, ANALIĞI GÖRMEYE BÖYLE

AÇILIN YAVRİMİ GÖREM, AÇILIN YAVRİİİM, YAVRİM GINALI GUZUM. NE OLDİ SAĞA?..

ALTERNATİF

Kürsi Akyüz

YAVRİM, YİĞİDİM! GAH BAH ANALIĞIN GELMİŞTİR. AÇ GÖZÜNÜ YAVRİ

İHTİYAR GELİ LA, İHTİYAR

LEŞ GARGASI... NERDEN DE DUYDU, HİSSETTİ KÖPEEN DÖLÜ

SUSSENE LO... ŞİNCİK DUYACAH GÖRELEN

DEVAMI HAFTAYA....

ÇILGIN KÖPEK

Metin DEMİRHAN

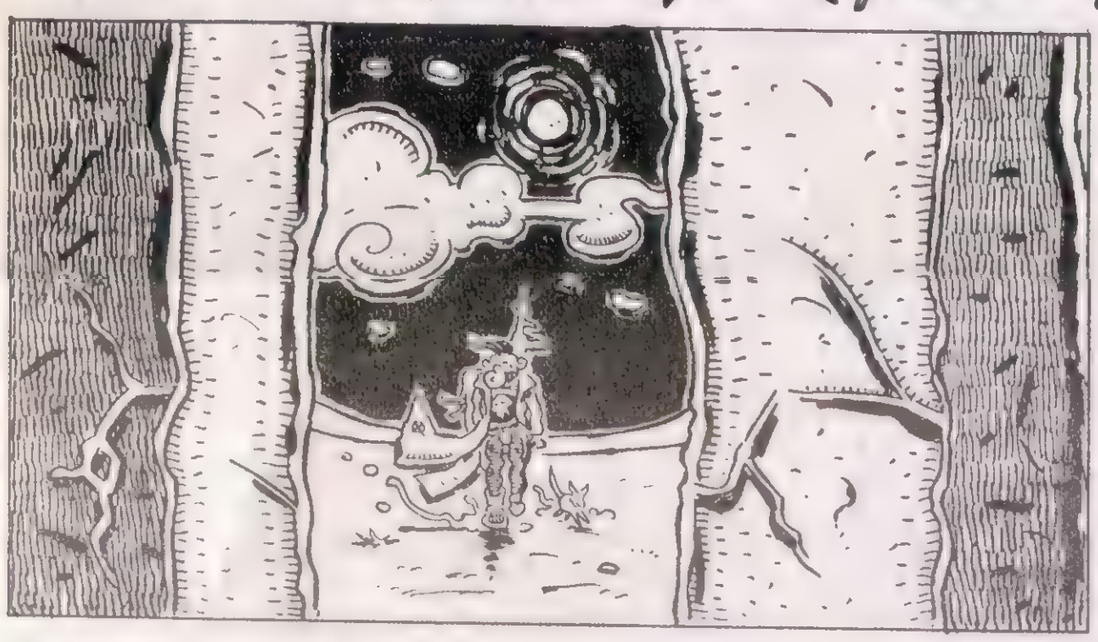

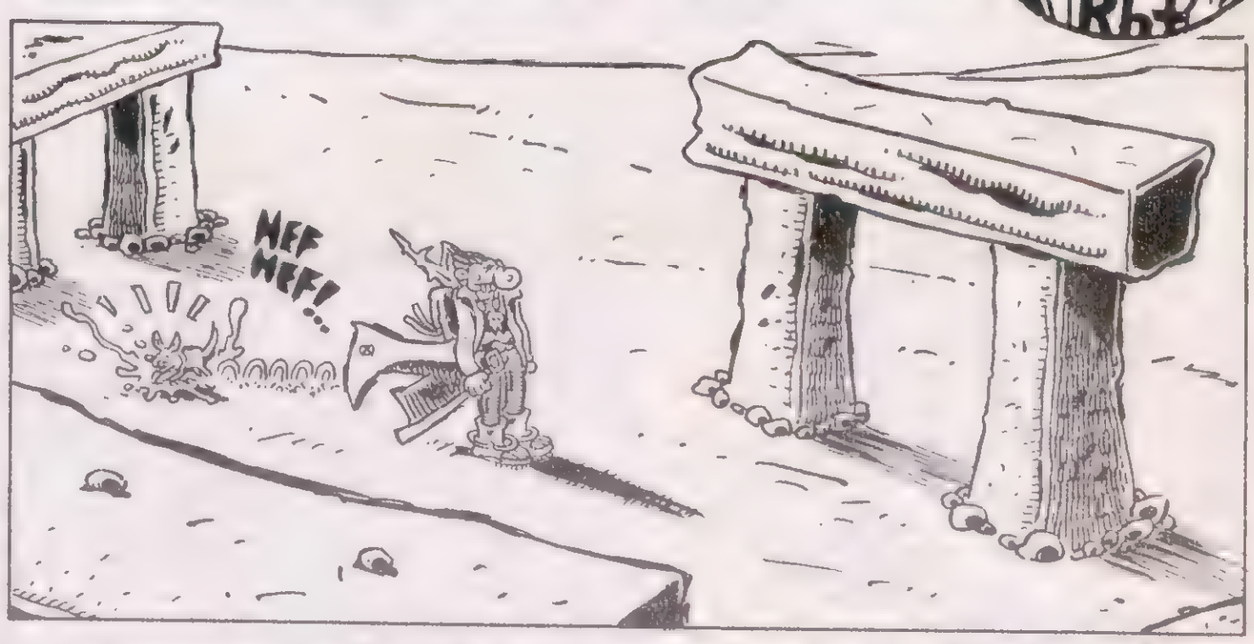

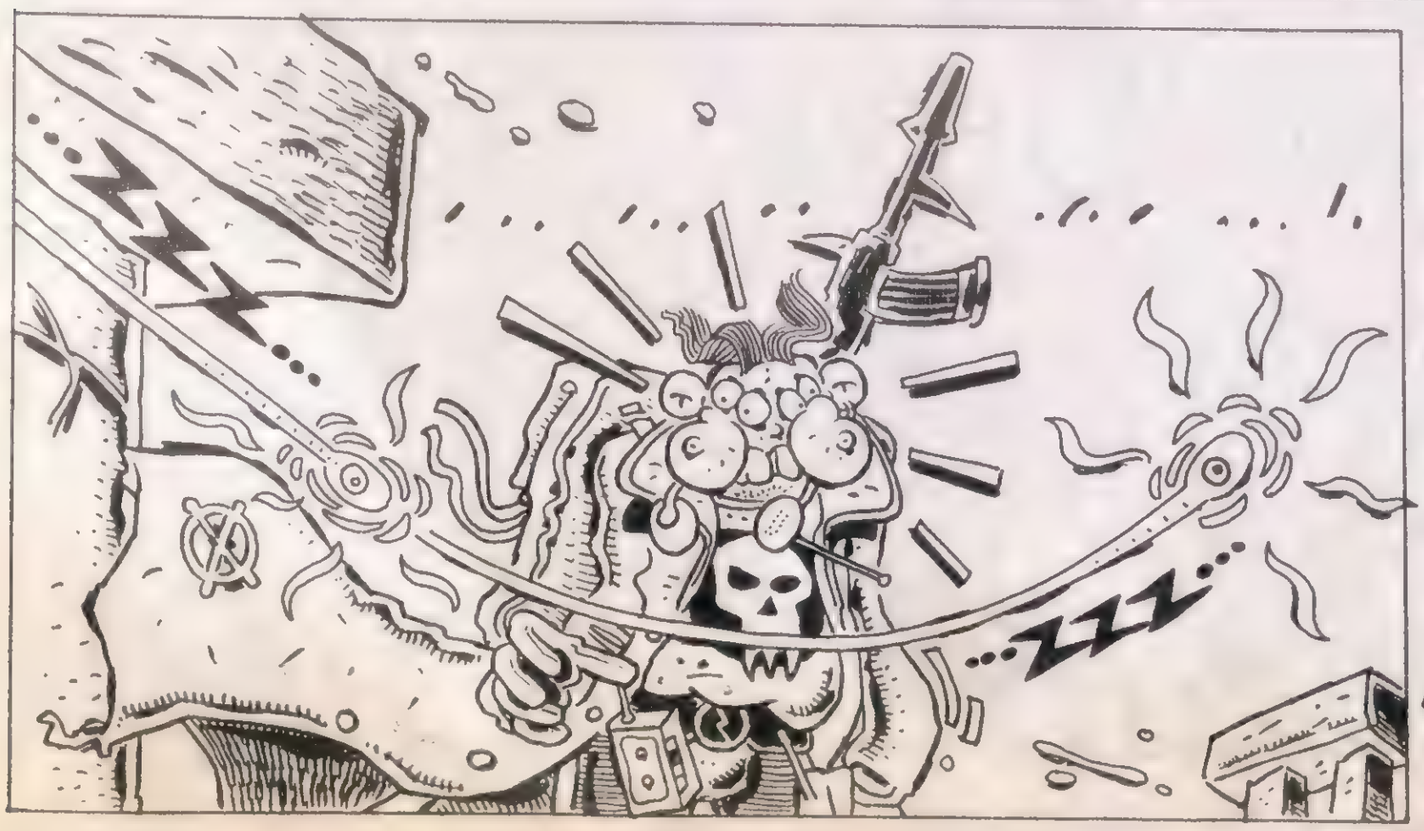

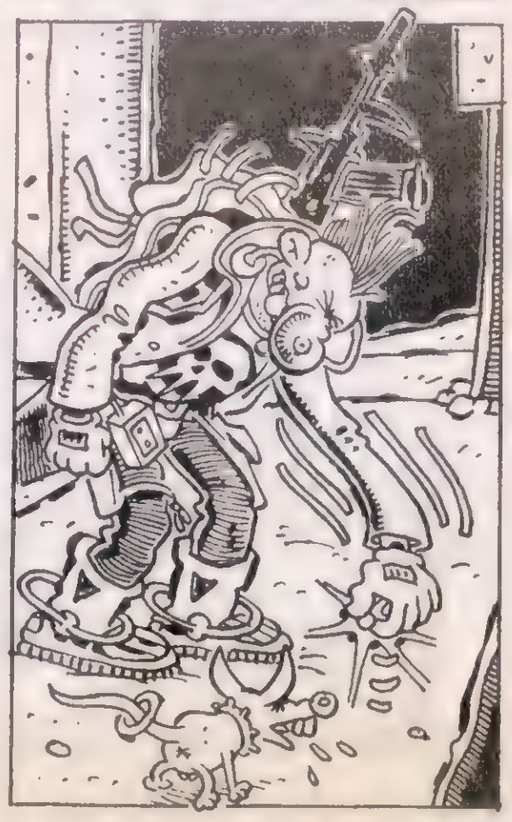

HUOOP MORUK!..

?!

VER ONU BAKALIM BİZE. O BİZİM. HADİ GERİ VER ONU DA PAŞA PAŞA YOLUNA GİT. BU TOPRAKLARDA BULUNAN HERŞEY SKİNDİRİK KARDEŞLERE AİTTİR...

ÖYLE Mİ ?. O KADAR ÇOK İSTİYORSUNUZ DEMEK BUNU...

ALIN BAKALIM... İŞTE BURDA...

!?!

AMA BENDE DAHA ÇOK SEVECEĞİNİZ ŞEYLER DE VAR...

TAK!

TAK!

TAK!

TRAK!

ANASINI AVRADI-NI DÜZDÜĞÜMÜN KALLEŞ PİÇLERİ İBNELER...

KÜFÜRLÜ KO-NUŞMA HEMŞE-RİM. SENLE İŞİ-MİZ YOK. BULDU-ĞUN ŞEYİ İSTİ-YORUZ...

TAK TAK TAK

NANINAM KOYAYIM ŞE İÇ OOLU PİÇL EBENİ TAM ÖTTEN

TAK

TAK

TAK TAK

ZIAK

TAK TAK TAK

TAK TAK

TAK TAK

TAK TAK

TAK

SAHİ YAV...

...NİYE KAÇI-YORUM Kİ? BU OYKÜNÜN KAH-RAMANI...

...BENİM!

PRNG

TAK TAK TAK TAK TAK!..

ZINK

TRAK!

OH!

TAK!

PRNG

NEŞİN ACABA SEN?.. Bİ BİLE-BİLSEM...

HEY! VUR ONU!.. AT HADİ.VUR!..

WHY THIS WAR?..

KİMYASAL SİLAHLARA HAYIR!

ÇER ÇÖP DÜZLÜK...

LED ZEPPELIN IS GOD

S.O.D

FUCK

TIP TIP

FUCK

MANYAK SAVAŞI

S.O.D

VERULAN ONU YAVŞAK! O BENİM VER DE-DİM...

ANANIN... BIRAK BE BIRAK DEDİM...

ÖNCE BEN GÖRDÜM

NE DİYON LAN GÖT?.. BENİM O BENİM..!

NO NUCLEAR WASTE

©DEMİRHAN 90-93.

BU MACERANIN SON'U

SAVAŞÇI

Mahmut

BAŞLIYORUZ

ONAYLANDI ,ZERKEDİN

ULU TANRILAR

NEREDEYİM?

NEREDEN GELDİM?

NEDEN KORKUYORUM ?

KİMDEN ?

BU YOL NEREYE GİDİYOR ?

İÇİMDE YİNE O SONSUZ KURDUN
DOLAŞTIĞINI HİSSEDİYORUM

DUR!..HER NEYSEN YOLUMDAN ÇEKİL

YOOO.....

KAHROLASI...
KENDİMİ KİRLENMİŞ HİSSEDİYORUM

YOK OLAMAM....
BAŞARMALIYIM

NEDEN?

BEN SEÇİLDİM

DÜŞÜNMEYE ZAMAN YOK!

ÖLÜM MELEĞİNİN ZİNCİRİNDEN KOPMUŞ KÖPEKLERİ KAN KOKLUYOR

SAVAŞMALI VE YOK ETMELİYİM!

BİTTİ...

TAMAMEN...

ALIN BENİ...
UYUMAK...
RAHAT ÖLMEK...

PROFESÖR! YENİ AŞI VİRÜSE KARŞI TAM ETKİ SAĞLIYOR. YENİ KÜLTÜR ÜZERİNDE DENİYORUM..

TANRILAR... BAŞARDIM

ÖDÜLÜMÜ İSTİYORUM

NEŞTER

ŞİMDİ SİZLERE ORGANLARIMIZIN NE İŞE YARADIĞINI TANITACAK BİR OPERASYON YAPACAĞIM...

BU ORGANLARIN NE KADAR HARİKA BİR SANAT.. IK... ESERİ..... EVET.. OLDUĞUNU HEP BİRLİKTE GÖRECEĞİZ.

İŞTE! İLK ORGAN GÖZÜKTÜ BİLE...

ELİMDE TUTTUĞUM BU ET PARÇASI, HUSUSİ HÜCRELERDEN MÜTEŞEKKİL FARKLI BİR YAPIDA YARATILMIŞ OLUP, SIRADAN BİR ET PARÇASI DEĞİLDİR...

GÜNDE 10.000 DEFA ATMAKTADIR. BİR ATIŞTA 1/10 LİTRE, GÜNDE 10.000 LİTRE, ÖMRÜMÜZ BOYUNCA İSE 219.000.000 LİTRE KAN POMPALAR...

ADAMDA DA NE CİĞER VARMIŞ BEE!

DİYELİM Kİ ŞU ANDA NEFES ALDIK. BÜTÜN ALVEOLLERİMİZ HAVAYLA DOLDU. KILCAL DAMARLAR DA KANLA HAVA ARAŞIN DA BİR GAZ ALIŞ VERİŞİ OLUR. BU MÜKEMMEL İŞİ ELİMDEKİ ŞU ET PARÇASI YAPIYOR.

BAKALIM DAHA NELER VARMIŞ BURDA...

BİR APANDİST, BİR DALAK, İKİ BÖBREK,...

EVEET, BURDA DA BİR ADET MİDE GÖRMEKTESİNİZ.

MİDENİN VAZİFELERİNİ ANLATMAYA GEREK YOK, EN CAHİLİMİZ BİLE BİLİR HERHALDE... KAPASİTESİ 2,5 LİTREDİR. BU POLİTİKACILARDA 4 KATINA KADAR ÇIKABİLİR...

SAKATATI BİTİRDİK, SIRA KELLE BAŞA GELDİ. BU İSE GÖZLE BAŞLAYABİLİRİZ.

DÜNYAYA AÇILAN PENCEREMİZ OLAN İÇİ SIVI DOLU BU TORBACIK, EN GELİŞMİŞ FOTOĞRAF MAKİNASINDAN DAHA MÜKEMMEL BİR YAPIDADIR..

DERİYİ YÜZÜNCE ALTINDAN DAHA NELER ÇIKACAK...

BU GÖRDÜĞÜNÜZ KAS YAPISI, BİZİM HAREKETLERİMİZİ SAĞLAYAN VE İSKELETİMİZİ BİR ARADA TUTAN EN ÖNEMLİ YAPILAŞMA.... SIRA GELDİ İŞİN BEYİN KISMINA...

BEYNİMİZDE 10 MİLYAR KARAR MERKEZİ, BU MERKEZLERİN HER BİRİNDE 2000'E VARAN SİNAPS MEVCUTTUR. BU SİNAPSLARDA HER AN YÜZLERCE OLAY CEREYAN EDİYOR.

NE KALIN KAFALI BİR ADAMMIŞ YAHU!..

İŞTE SIRRI HALA ÇÖZÜLEMEYEN ORGAN, BEYİN!

KASLAR, DOKULAR, LİFLER, HÜCRELER. DAHA NELER VARMIŞ BURDA NELER.

PARÇALAYINCA NE İĞRENÇ BİR GÖRÜNTÜ MEYDANA GELDİ...

DEMEKKİ AGIL MUCİZE, BU ORGANLARIN BİRBİRİNE UYUM İÇERESİNDE BİR ARAYA GELEREK MERAK ÇUKURUMUZA ÇUBUK SOKMASIDIR..

YOKSA AYRI AYRI OLDUKLARINDA ET YIĞININDAN ÖTEYE GİDEMEZ, YERİ ANCAK ÇÖPLÜK OLUR. ELMAS MERTEBESİNDEN KÖMÜR MERTEBESİNE İNER, BOL MİKTARDA KARBON KAYBI...